

עַת אַחֲרָא, לְגַבֵּי מַלְכָּא כי הרי זו המלכות הנקראת עת היא ידועה ומפורסמת ומשום כך צריך להזהר שלא יטעה ויחבר את העת האחרת שהיא מלכות דקלי' הנקראת לילי'ת והיא גימטריא עת אצל המלך הקדוש ז"א (מק"מ). **הֲוֵיָא הוּא דְכַתִּיב, וְאֵל יָבֹא בְּכָל עֵת אֶל הַקֹּדֶשׁ** ולכן כתוב ואל יבוא בכל עת אל הקודש דהיינו שלא יבוא בשני העיתים אל הקודש אלא רק בעת אחת המיוחדת שהיא מלכות דקדושה (רמ"ק). **כְּלוּמַר, אַף עַל גַּב דִּיחֲמֵי עֵידָן, דְּאִתְּמַסַּר בִּידָא אַחֲרָא, לְאִתְּנַהֲנָא עֲלֵמָא, וְיִתְּמַסַּר בִּידוֹי לְיִיחַד בֵּיהּ לְקַרְבָּא לֵיהּ לְקוּדְשָׁא** מפני שיש מקום בדבר זה לטעות כי אפילו שהוא יראה שיש זמן שמחמת מעשי התחתונים נמסרה ההנהגה ביד אחרת להנהיג את העולם ואז נמסר בידו של הסט"א כח להאחז בז"א ולהתקרב אל הקודש ואפ"ה צריך להזהר אהרן שלא יקרב את המלכות דקלי' לינק מהקדושה (מק"מ), **דְּהָא אֲנָא וְשְׁמֵי חַד הוּא. וּבְגִינֵי כֹד, (ס"א לְקַרְבָּא לֵיהּ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְהָא הָאֵי עַת דִּיעַ, בְּגִין כֹּף) וְאֵל יָבֹא בְּכָל עֵת אֶל הַקֹּדֶשׁ** כי הרי אני ושמי אחד ומשום כך אם הוא ייחד "עת" אחרת של הקלי' עם הקדושה הוא יפריד את הייחוד של המלכות עם הקדושה ומשום כך כתוב ואל יבוא בכל עת אל הקודש שפירושו שלא יבוא בכל העת הקיימים אל הקודש אלא רק בעת הידועה שהיא המלכות דקדושה (רמ"ק). **וְאֵי בְּעֵי לְמַנְדַּע בְּמָה יִיעוּל. בּוֹזָת** ואם ירצה לדעת באיזה עת הוא יכנס אל הקודש אז לכן הכתוב אמר שהיא בעת הנקראת זאת שהיא מלכות דקדושה כמש"כ. **בּוֹזָת יָבֹא אַהֲרֹן אֶל הַקֹּדֶשׁ. דְּהָאֵי זֹאת, הִיא עֵת דְּאִחִידַת בְּשְׁמֵי, בְּהָאֵי י', דְּרְשִׁימָא בְּשְׁמֵי,**

ייעול אל הקדש. (אבל) **ואל יבא בכל עת** כי המלכות דקדושה הנקראת זאת היא העת האחוזה בשמי ורק באות י' שהיא עטרת היסוד דהיינו המלכות הרשומה בשמי ורק בזו הוא יכנס אל הקודש ולא יבוא ויכנס אל הקודש בכל עת אחרת של המלכות דקלי' (דמשק אליעזר).

תאנא אמר רבי יוסי פתיב (קהלת ג) **את הכל עשה יפה בעתו** האי מלה **אוקמה בועינא** (ס"א בשמא) **קדישא והכי הוא דתנינא** למדנו שאמר רבי יוסי שכתוב את הכל עשה יפה בעתו וכבר ביאר דבר זה המאור הקדוש רשב"י וכך הוא פירושו כמו שלמדנו **את הכל עשה יפה בעתו והכי הוא ודאי.** את הכל ודאי שמש"כ את הכל עשה יפה בעתו כך הוא בודאי צריך לכתוב ולכן כתוב את הכל בודאי כי הכוונה למלכות הנקראת את שהיא בייחוד עם היסוד הנקרא כל (רמ"ק). **עשה יפה בעתו, דא בדא, ולא יתערבון אחרנין בינייהו.** בעתו **ממש, ולא באחרא** ומש"כ עשה יפה בעתו פירושו על הייחוד היסוד הנקרא יפה עם המלכות הנקראת עתו זה בזה ביחוד גמור ולא יתערבו אחרים ביניהם בכדי להפרידם והוא ביחוד עיתו של היסוד ממש שהיא המלכות דקדושה ולא עם המלכות האחרת של הקלי'. **בגיני כך, אזהרותא לאהרן, ואל יבא בכל עת אל הקדש** ומשום כך הוא הזהרה לאהרן שלא יבוא בכל סוגי העת אל הקודש ביחד. **אבל במה ייעול.** בזאת, **במה דאוקימנא, דכתיב בזאת יבא אהרן אל הקדש** אבל כדי שידע אהרן במה הוא יכנס אל

הקודש אז לכן הפסוק כתב שהיא בזאת, דהיינו שהיא המלכות דקדושה הנקראת זאת כמו

שביארנו על מש"כ בזאת יבוא אהרן אל הקודש.

רְבִי אֶלְעָזָר הָוָה יְתִיב קָמִי אָבוּהִי רבי אלעזר היה יושב לפני אבי

רשב"י, אָמַר לִיהֵ, פְּתִיב בְּכַנִּישְׁתָּא דְקַרְחָ, (במדבר טז)

וַיֹּאבְדוּ מִתּוֹךְ הַקְּהָל, מֵאִי וַיֹּאבְדוּ ושאלו שהרי כתוב בעדת קרח

ויאבדו מתוך הקהל ומה הפירוש שכתב ויאבדו האם הוא אבידת הנפש או אבידת הגוף.

אֶלָּא כְּמָה דְכְּתִיב והנה אמר רבי אלעזר שהרי סתם אבידה היא אבידת הנפש

כמש"כ, (ויקרא כג) **וְהֵאבַדְתִּי אֶת הַנֶּפֶשׁ הַהִיא מִקֶּרֶב עַמּוּהָ.**

(ס"א פתיב בבני אהרן ואמר עוד שהנה כתוב אצל בני אהרן (ויקרא י) וַתֵּצֵא אֵשׁ מִלִּפְנֵי

יְהוָה וַתֹּאכַל אוֹתָם וַיָּמוּתוּ. וְכִתִּיב בְּכַנִּישְׁתָּא דְקַרְחָ וְכֵן כְּתוּב בְּעֵדֶת קֶרַח **וְאִשׁ יֵצְאָה**

מֵאֵת יְהוָה וַתֹּאכַל אֶת הַחֲמִשִּׁים וּמֵאֵתִים אִישׁ סֶלְקָא

דְּעֵתָךְ דְּשִׁקְלִין דָּא כְּדָא) וקשה וכי יעלה על דעתנו לומר שאבדת הנפש של

עדת קרח ומיתת שני בני אהרן הם שקולים זה כנגד זה **אָמַר רְבִי שְׂמַעוֹן,**

שְׂאֵנִי אֵינּוֹן בְּנֵי אַהֲרֹן, דִּלָּא פְּתִיב בְּהוּ אָבִידָה, כְּאֵינּוֹן

דְּכַנִּישְׁתָּא דְקַרְחָ, דְּכְּתִיב בְּהוּ, וַיֹּאבְדוּ מִתּוֹךְ הַקְּהָל אלא

השיב לו רשב"י ששונים הם שני בני אהרן שלא כתוב בהם לשון אבידה כמו שכתוב אצל

עדת קרח ויאבדו מתוך הקהל [10]. **וְכְּתִיב** וכן כתוב בהם עוד לשון אבידה כמש"כ,

אור הרשב"י

[10] ובענין אבידתם איתא בסנהדרין דף ק"ט הבא, שנאמר ותכס עליהם הארץ - בעולם
ע"ב תנו רבנן: עדת קרח אין להם חלק לעולם הזה, ויאבדו מתוך הקהל - לעולם הבא, דברי

הלימוד היומי

(במדבר יז) הֵן נִוְעַנּוּ אֲבֹדְנוּ כְּלָנוּ אֲבֹדְנוּ. לְאַכְלָלָא אֵינּוּן דְּאַקְרִיבּוּ קְטֹרֶת בּוֹסְמִין, מָאֲתָן וְחַמְשִׁין, דְּאֵתְאַבִּידּוּ וְדָאֵי, וְאַלִּין לָא אֵתְאַבִּידּוּ. והוא להורות שרק מאתים חמישים עדת קרח שהקטירו קטורת סמים נאבדו אבידת הנפש אבל בני אהרן לא נאבדו אבידת הנפש והם אינם דומים כלל לעדת קרח.

אָמַר לִיה פְּתִיב אמר לו עוד רבי אלעזר לאביו רשב"י שהרי כתוב, וְאַל יָבֹא בְּכָל יַעַת אֶל הַקֹּדֶשׁ. וּכְתִיב, בְּזֹאת יָבֹא אַהֲרֹן אֶל הַקֹּדֶשׁ. כִּי־יִזְנֶה דְּאָמַר, וְאַל יָבֹא בְּכָל יַעַת, אִמָּאֵי לָא פְּתִיב, בְּמָה זְמַנָּא יִיעוּל וקשה שמכיון שאמר שלא יבוא בכל עת למה לא אמר לו באיזה זמן הוא כן יכול לבוא כי היה צריך לומר לו שצריך לבוא ביוה"כ כמו שכתב אח"כ בסמוך. **אָמַר לִיה (רבי) אֶלְעָזָר, הָא אֵתְמַר, וּמְלָה חָד הוּא, וְזְמַנָּא חָד הוּא הוּוּ יְדַעֵי כְּהֵנִי** אמר לו רשב"י, אלעזר הרי למדנו שהפירוש שלא יבוא בכל עת שהכוונה שלא יבוא עם כל העת שהוא גם המלכות דקל"י אלא יבוא רק עם המלכות דקדושה ותיבת עת ותיבת זאת הוא ענין אחד שהכתוב מזהירו שלא יבוא בכל עת אלא רק עם העת הנקראת זאת שהיא מלכות דקדושה והוא היה בזמן אחד ידוע שהיו יודעים הכהנים שהוא בזמן יוה"כ ולכן לא הוצרך הכתוב לפרשו (רמ"ק). **אָבֵל עַל מַה דְּחָאבוּ בְּנוֹי, בָּעָא לְאַזְהָרָא הָכָא,**

אור הרשב"י

רבי עקיבא, רבי יהודה בן בתירא אומר: הרי אבד בקש עברך כי מצותיך לא שבתתי. הן כאבירה המתבקשת, שנאמר תעיתי כשה

הלימוד היומי